

عنوان مقاله:

امنیت انسانی و اجتماعی در خلیج فارس

محل انتشار:

ششمین همایش ملی فرهنگی گردشگری خلیج همیشه فارس (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی اشرف نظری - استادیار علوم سیاسی دانشگاه یزد

بهاره سازمند - استادیار علوم سیاسی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

یکی از مسائلی که همواره مورد توجه کشور های منطقه خلیج فارس قرار گرفته است، مسئله امنیت و چگونگی ایجاد دستور کار مشترک در این حوزه بوده است. به رغم این تلاش ها، بیشتر این تلاش ها متمرکز بر ابعاد نظامی و امنیتی بوده و در حوزه امنیت انسانی کمتر شاهد اقدامات و همکاری های دو جانبه و چند جانبه بین کشورهای منطقه هستیم. حال آن که اهمیت امنیت انسانی در یک دهه اخیر بیش از هر مقطع دیگری احساس می شود و بیش از هر حوزه دیگری می تواند واجد ظرفیت های بالقوه ای برای همکاری و همگرایی امنیتی باشد. در شرایط حاضر به واسطه هم وابستگی متقابل کشور ها، امکان یکجانبه گرایی در حوزه امنیت به شدت کاهش یافته است و دستیابی به علایق امنیتی تنها در پرتو همکاری با دیگر دولت ها امکان پذیر است. فرایند تحول در ایده تامین امنیت به صورت منفرد و ترغیب در راستای پروژه امنیت دسته جمعی به طور جدی مورد تاکید قرار گرفته است. بر اساس تحلیل های جاری می توان شش حوزه اصلی را در رابطه با امنیت انسانی برشمرد که هر یک از این حوزه ها می تواند زمینه مشترکی را برای همکاری کشورهای منطقه خلیج فارس در حوزه امنیت انسانی فراهم آورد: امنیت اقتصادی، که به معنای رهایی از فقر، برخورداری از امنیت غذایی، و دسترسی به تغذیه پایدار است. تامین سلامت، که در برگیرنده دسترسی به امکانات درمانی، پزشکی و محافظت از افراد در برابر آلودگی ها است. امنیت شخصی که مصون بودن از خطر در بردارنده اقداماتی برای محافظت از افراد در برابر آلودگی ها است. امنیت شخصی که مصون بودن از خطر جنگ و خشونت و شکنجه را در بردارد. امنیت اجتماع، که به همگرایی و حفظ فرهنگ های سنتی و اقلیت ها اشاره دارد و امنیت سیاسی که شامل حفاظت از حقوق سیاسی و مدنی است.

کلمات کلیدی:

خلیج فارس، ایران، امنیت انسانی، همگرایی منطقه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/115902>

